AN IN PARTU,
PROPTER ANGUSTIAM PELVIS,
IMPOSSIBILI,
SYMPHYSIS OSSIUM PUBIS SECANDA?
THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ;

QUAS, DEO JUVANTE, & Præside M. CAROLO DEVILLIERS, *Artium & Chirurgiæ Magistro, tueri conabitur* JOANNES-LUDOVICUS BAUDELOCQUE, *Ambianensis, Artium Magister, Theseos Auctor.*

PARISIIS,
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.
Die Martis 5ª mensis Novembris, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam A. S. H. R. 1776.

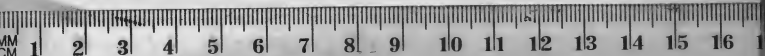
PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

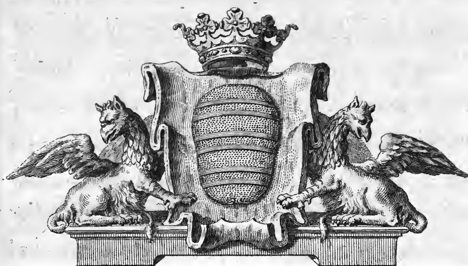
ad illum exam
promore uti de
venit interrogan
de isse partu.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii Typographi, viâ Cithareâ.

M. DCC. LXXVI.

NOBILISSIMO
AC POTENTISSIMO VIRO
LUDOVICO-CAROLO-ANTONIO
MARCHIONI DE GOUFFIER,

Castris Exercitibusque Regiis Præfecto, &c. &c. &c.

IBI-NE palàm tuâ bonâ pace, profitear, ô dulce decus tutamenque meum, ex ephebis me sinu tuo fotum, nihil tunc esse, néc fore, nec habiturum

unquam, quod non acceptum referre tibi gratus & memor usque gestiet animus. Quid-ni profiterer? Nullo eximiori cultu, illibato-ve magis honore potest excoli, quâ nites, virtus munifica bonis, quàm publicâ beneficiorum quæ largâ manu contulit recensione. Tuam in me, tuam in tot alios opem benignam hìc commendans, mihi virtutem ipsam honestare videor, teque cæteris hominibus exemplar utile proponere. Sibi mea mens plaudit conscia tuæ laudis egregiæ mansuræque famæ. Harum utinam în ævum veniens perennioribus possim monumentis solemnius ipsis nomen condere.

J. L. BAUDELOQUE.

THESES

ANATOMICO - CHIRURGICÆ.

Si blanda veneris gaudia mulier experta conceperit, ſi gratum onus in ſinu geſtat ovans, longaque novem menſes ſtrenuè patitur faſtidia; ſæpiùs heu! Nimiùm ſæpiùs anguſtia pelvis adhuc obeſt, quin viâ naturali feliciter infans prodeat in lucem; quâ vivus educatur, tunc una ſupereſt ratio, ſectio videlicèt cæſarea. Sed ſi naſcituri vitæ parcit conſulens, lethiferam utplurimùm eſſe matri inficias ire vetat experientia. Tàm gravis momenti periculo deterriti, plures artis peritiam intenderunt in hâc penitùs amovendâ, ſectionem ſymphyſeos pubis expeditiorem minùſque nocivam tenaciter contendentes, ſed præpoſterè; illam utpotè ſupervacaneam exitioſamque procùl amandare ſuſcipimus. Hic noſter labor erit & ſcopus, quò pergentes,

de pelvi femininâ fœtûſque capite relativè ad eam pauca quædam anatomica præmittemus.

I.

Compages oſſea, quæ ſpinali columnæ baſis ad inſtar & fulcimenti ſubjacet, pelvis nuncupatur; in pueris quatuordecim partibus conflata, in adultis autem quatuor potiſſimùm efficitur, geminis ſcilicet oſſibus innominatis, ſacro & coccyge, quorum, varia pro variis ſubjectis amplitudo deprehenditur & forma.

Os quodque innominatum tribus in fœtu conſtat partibus, quarum ſuperior *ilium*, anterior *pubis*, inferior tandem *iſchium*, dicitur. Eas-ce ſimùl adunat ſubſtantia cartilaginea, quæ poſt-indè penitùs aboletur, prout inaugeſcit oſſium volumen : hinc mècum aſſentias compagem iſtam faciliùs abrumpi, quàm in loco ſymphyſis diſſociari poſſe.

Inter ſe pelvis oſſa aptantur ope ſubſtantiæ, quæ cartilaginibus & ligamentis paululò abſimilis, utriuſque tamen videtur eſſe particeps; tenuis & rara dum oſſa nectit innominata & ſacrum, pluribus denſior fit laminis inter oſſa pubis; ingraveſcente prægnantis onere parumpèr intumeſcit, mollior hinc & ſpiſſior generatìm in matribus agnoſcitur. Symphyſes illas faſciæ ligamentoſæ tot adjutrices ambiunt & firmant, ut nullus eas recenſere huc-uſque ſuſceperit anatomicus. Quas quiſque norit in medium duntaxat adducemus, ligamenta nempè ſacroiſchiatica, nec - non ea quæ à proceſſibus tranſverſis ultimæ lumbaris vertebræ ad ilia uſque protenduntur, demùm triangulare pubis ligamentum. Cætera propè dicam circùm ſymphyſes illas paſsìm & promiſcuè ſparſa.

Deniquè pelvis oſſa tàm potenti juncturâ adſtringuntur, ut prorſùs ſtent immota [a], ſi coccygem unum excipias, quem in

[a] D. Bertin, Tract. de oſſ. t. 3, p. 246. Clariſ. M. Sabatier Anat. p. 1ª pag. 132.

labore partûs æquè moveri necesse est, ac aliis functionibus noxia foret cæterorum mobilitas.

I I.

Geminas in partes dividitur pelvis, margine in modum circuli desinente & in antrorsùm proclivi; superior, curvè incisam sese præferens, ab uno latere ad alterum latè patet; inferior pelvis minor dicitur, cujus inter duplicem aperturam, vel freta, mediam partem agnoscunt obstetricantes.

Fretum superius quarumque propè mulierum ellipticam quasi effingit figuram. Ejus diameter major ab uno latere protensa ad alterum pollices 5 $\frac{1}{4}$; minor, quæ à symphysi pubis ossium ad superiorem partem ossis sacri mensuratur, pollices 4 $\frac{1}{4}$; media autem pollices 4 $\frac{3}{4}$ aut circitèr, adæquat; ista à sacro-iliacâ commissurâ ad posticam partem ossis pubis oppositi porrigitur, pelvim obliquè percurrendo.

Fretum inferius tantisper superiore minus, figurâ quoque minùs regulari donatur. Lunatæ sunt posticè partes laterales item & pars anterior: ab apice hujus-ce anterioris, *arcus pubis* dictæ, ad coccygis acumen distantia pollicibus 4 $\frac{1}{4}$ emetitur; eadem est ab unâ tuberositate ischiaticâ ad alteram. Inter parturientis enisus pubis à coccyge distantia augeri potest.

Pars media pelvis minoris aliquantò major est fretis ejusdem.

I I I.

Pelvim carnibus suis exspoliatam perspexisse haud unica sanè Chirurgi obstetricantis est opera: molles quibus instruitur partes ipsi sedulò sunt explorandæ, ut ratum habeat quodnam discrimen importent. Majus oritur ex musculis *psoas* dictis, siquidem partes laterales freti superioris suprà trajiciendo, transversæ ejus diametri longitudinem ita minuunt, ut diameter ista brevior fiat

obliquâ, item & aliâ, quâ secatur angulo recto, ut apprimè perspicax deprehendit celeberrimus M. Levret [a]. Cæterum amandamus, acturi de rationibus capitis fœtûs ad pelvim.

I V.

Diameter numero quadruplex in nasciturі capite licet observari. Prima omnium major à symphysi menti per pollices 5 ad posticam extremitatem futuræ sagittalis progreditur; secunda à mediâ fronte per pollices 4 $\frac{1}{4}$ ad occipitalem protuberantiam; tertia ab unâ parietali eminentiâ ad alteram; quarta tandem à vertice ad calvariæ basim: postrema verò utraque per pollices 3 $\frac{1}{4}$ utplurimùm ducuntur. Sed diversimodè possunt omnes haberi in partu, utpotè majores vel minores, prout flexilitas, mollities cranii ossium & eorum symphysis sinunt eos produci.

Sic se pelvis habent simùl & fœtus; tales oculis Chirurgi se se conspiciendos exhibent. Quot innumeris calamitatibus natura subduceret mulieres, hujus si foret ordinis constanter usque tenax! Sed miserè ludit ibi non secùs ac pluribus in aliis.

V.

Duplex angustia pelvis; absoluta, cùm perperàm adstruuntur ipsius ossa; relativa, quotiès modum excedit capitis fœtûs volumen. Sed rarò cavitas integra peccat eo vitio; utplurimùm enim fretum inferius pro superioris angustiâ crescit & *vice versâ.* Nec frequenter angustius hoc-ce dehiscit ab uno ad alterum latus, dùm sæpiùs è contrà à posteriori parte ad anteriorem. Quò arctiùs constringitur, eò partus est operosior; & si tantoperè angustetur, ut manus intromitti nequeat, fœtui tunc omnis omninò per illam viam recusatur exitus.

[a] Element. art. obst. pag. 6, § 31.

VI.

Sua hæc errata quibusdam Physicis visa est natura emendare velle & laborantibus opem ferre benignam, ligaminum laxatione, intermediarumque cartilaginum intumescentiâ, ossium diductioni & pelvis ampliationi faventibus. Hanc indè plures veluti datam moliti sunt viam in juvando partu difficili. Hâc dubiâ luce deceptus Severinus *Pinæus*, Avicennæque sententiâ fretus [a], necnon Fernelii [b] & aliorum multorum suasit emollientia, linimenta, &c., ut laxiores & magis extensibiles factæ cartilagines & ligamenta, pelvis ossium juncturæ possent indulgere faciliùs [c].

Incautos huic-ce doctrinæ patrocinantes mendax deviavit error qui aliquo nomine commendavit sectionem symphyseos pubis, licèt prorsùs imparem, ut facto constat, ad superandum obstaculum partûs in casu ad quem excogitavit eam parùm sibi diffidens inventor. Per nos non stabit quin oblivio perpetua hujus præposteræ famæ vices excipiat.

VII.

Omnibus nota sanè ossium pubis diductio; nullâ de re tamen magis pugnantia increbuêre. Medicinæ parens & princeps com-

---

[a] ... « Necessarium est ut separentur quædam juncturæ & sustentur adjutorio Dei excelsi, post illud & propter illud redeunt in proximo ad continuitatem naturalem; & est operatio illa de operationibus fortibus naturalibus ». Avicen. lib. 3, fen. 21, cap. 2 de generatione embrionis.

[b] Inter parturiendi difficultates â matre provenientes annotat *Fernelius* angustiam & ossis pubîs firmiorem compactionem. Fern. op. lib. 6, cap. 17.

[c] Sever. pin. opusc. Phisiolog. & Anatom. lib. 2, cap. 5, 6, 7, 8.

memorans indicit eam [*a*]; majus naturæ molimen dicit eam *Avicennas* [*b*]; de eâ luculentissimè disseruit Severinus *Pinæus* ineunte seculo decimo sexto [*c*]; Ambrosius *Paræus* hujus osor & plures alii haud dubiam professi sunt, explorato mulieris cadavere, decimâ die post partum expletâ, quæ patibulo vitam finiit [*d*]. *Fernelius* [*e*], *Dulaurentius* [*f*], *Mauriceau* [*g*], & alii negantes impugnarunt: sed argumentis tot & factis ineluctabilibus eam dilucidè comprobavit celeberrimus M. Louis, ut inficias ire hodiè sit insulsum [*h*]. Partui verò prodesse non item liquidò patet.

VIII.

Potiori jure graviditas quàm partus ipsius causa censetur: nec tamen prorsùs oritur ex eâ, siquidem non invenias diductionem in cunctis prægnantibus, nec etiam in eis, quarum angustior est pelvis & difficilior partus; cernitur è contrà in quibusdam, quæ pluriès & facilè enixæ sunt; undè, ut excogitavit *Roederer* [*i*], colligi posset eam non essentialem esse effectum pàrtûs nec etiam graviditatis.

Nostra fas sit experientia fidem dicto facere.

[*a*] Hippoc. lib. de naturâ pueri.

[*b*] Avicen. op. lib. 3, fen. 21, loc. citat.

[*c*] Sever. Pin. opusc. Phis. & Anat. lib. 2, cap. 5, 6, 7, 8.

[*d*] Ambros. Paræi, op. lib. 24, cap. 13.

[*e*] Op. Fernel. lib. 7, cap. 11 de hominis pro creatione.

[*f*] Dulaurent Hist. Anat. corp. hum. lib. 2, cap. 26, lib. 8, quæst. 35.

[*g*] Mauric. Tract. de part. lib. 2, cap. 1, edit. 7ª pag. 267.

[*h*] Hist. Reg. Acad. Ch. t. 4, *in*-4o. diss. de oss. pelv. diduct.

[*i*].... « Tunc fortè id fieri potest quandò cartilagines nectentes ità » affectæ sunt ut facilè se moveantur atque periosteum & ligamenta quàm » maximè sunt relaxata: quale quid accidere potest cachecticæ venereæ, scor- » buticæ, &c. in majori gradu tali ». *Roederer.* Elem. art. obst. §. 22 p. 7.

IX.

Non ſemel emortuarum pelvim ſcalpello perluſtravi, hæ felicitèr; ærumnosè aliæ pepererant: oſſa mihi tàm firmitèr & ſtrictè conjuncta viſa ſunt ac in ſtatu naturali. Plurimis adfui parturientibus, ex quibus aliarum, rachitide diutiùs detentarum, maximè cogebatur pelvis; ſed poſt partum, licèt longiorem & operoſum, inceſſus nec inſtabilis erat, nec dubius; diductio nulla, neque mobilitas in oſſibus innominatis innotuerunt mihi quærenti; illæ verò mulieres poſt quartam vel ſextam diem duriora repetentes peragebant opera.

Hanc oſſium mobilitatem in aliis partu felicioribus attendi: ſed quotiès uterus ad depellendum onus enitebatur, tot acerbis angebantur mulieres doloribus variis in commiſſuris oſſium pelvis, ut ſe abſtinerent ab omni conatu partum feſtinante, qui longior & iniquior erat prioribus, licèt infans gracilior minorque ſuis majoribus natu: aliquantò antè & poſt partum, claudicantes illæ in prædictis juncturis tacitum dolorem querebantur.

Traditam à familiari pelvim expendi, cujus cartilagines intermediæ oſſium adeò quaſi ſolutæ videbantur & ligamenta eorùm commiſſurarum tàm relaxata erant, ut per quatuordecim lineas oſſa pubis à ſe invicem, & unumquodque os innominatum à ſacro per duas lineas, vel propè, ſejungi poſſent, nec-non unà poſtindè cogi in ſede naturali: quo poſito, minor diameter freti ſuperioris pollices 4 æquabat, major verò 5; ſed oſſibus, ut ſuprà dictum eſt, diductis, tunc prior diameter lineas 2, poſteriorque lineas 9, aut circiter, increſcebat. Recordare volumen aſſuetum fœtûs & conſtabit ad partum minimè requiri illa ſic oſſa dehiſcere.

Muliere, de quâ hîc agitur, dùm parturiebat enecatâ, videre fuit uterum nullomodò contractum & in eo plures reſiduas placentæ partes, uterinis adhuc parietibus inhærentes.

X.

Hinc si potest erui non admodùm partui favere pelvis angustioris ossium dehiscentia, non idem sentiatur de mollitie capitis nascituri, nam flexibile aptari potest pelvis hiatibus. Cl. *Solayres*, cujus me discipulum glorior, quemque redivivum, sed inani voto, desidero, adfuit mulieri maximè distortæ, quæ continuò edidit puerum, quanquàm fretum superius pelvis à sacro ad pubim vix pollices 2 $\frac{1}{2}$ æquabat, sed capite infantis adeò protenso, ut distantia menti ad occursum futuræ sagittalis & lambdoïdis pollices 7 $\frac{1}{2}$ superaret; transversa autem diameter pollices 2 $\frac{1}{2}$ non ampliabatur.

Mense Februario an. 1772 factum idem testis & actor oculis hausi. Cùm verò hæc mollis conditio capitis infrequentiùs occurat, dùm è contrà sæpiùs evenit ut obtorta mulier puerum valentem & obesum gestet; tunc quæso, tentanda quænam via salutis utriusque pateat? Quis spondeat auctor felicem exitum?

X I.

Quotiescumque puerum intùs emortuum esse constat, si non ægrè manus Chirurgi potest demitti, pelvisque freta pervadere, præscindenda primùm quæque pars, ut frustatim educatur. Hæc ardua licèt infantem diducendi ratio, longè tamen præstat operationi cæsareæ: teste *Roederero* [a]. Nihilominùs si mater pa-

---

[a] « Quoties integer fœtus nasci nequit, certissimè autem mortuus vel » monstruosus non servandus cognoscitur, manui & instrumento operatoris » aditus in uterum patet, & dissectus fœtus angustias pelvis, salvâ matre, » superare potest; fœtûs in frusta dissectio operationi cæsareæ ancipiti præferenda est, quamvis illa plus & laboris & dexteritatis requirat... » Roeder. Elem. art. obst. § 778, pag. 272.

tiens hujus esse queat & vivat infans, ipsâ utere mecum. Quàmvis infeliciter eam usurpaverint plurimi, rudes etiam in arte, nec-non semel suffecerint loco tritæ rationis in partu facili [a], non-nullis est obnoxia periclis; hæmorrhagia, uteri inflammatio & gangræna, nec-non partium alvo infimâ contentarum, mors ipsa quandòque eam comitantur; una tamen salus videtur tùm puero tùm matri. Quorsùm plura morari; nihil intentatum ibi liquere priores, post uberem ab illis collectam segetem vix spicam invenies.

X I I.

Sectio ossium pubis symphyseos, promptior, naturæ magis consona, mulierique tutior visa est omnibus iis, qui essentialem effectum sedulò non perpendentes, hanc præcesareâ laudibus extulerunt [b]: re-quidem visâ, sectio minor est uteroque extranea; parcit sanguinis effluvio; inflammatio, gangræna & lochiarum in alvo imâ effusio non indè subsequi debent. Sed idoneam fœtui & satis patentem recludat ne viam? Hic tamen scopus & meta; quod si non obtinetur, nil, nisi frustrà, peregisti.

X I I I.

Audiatur hujus patronus & auctor: « . . . Quo facto (symphyse » sectâ) ossa pubis subitò plùsquam pollice à se invicem rece- » dunt, tuncque fœtus naturæ artisque viribus sollicitatus per

[a] Mem. Acad. Reg. Chirurg. t. 1, *in*-4o. disquis. de oper. Cæsar. M. *Simon*.

[b] Thes. D. *Sigault*, hujus oper. invent., An in partu contra-naturam sectió symphyseos ossium pubis, sectione Cæsareâ promptior & tutior? Th. D. *Morand de la Roussière*. An sectio symphyseos in partu difficili, ubi ad sectionem Cæsaream instrumentorum usum requiritur, huic duplici auxilii generi sit anteponenda?

» canalem ampliatum in lucem incolumis educetur [*a*] ». Poſt circuli ſectionem eò magis protenditur ipſius circumferentia, quò diviſæ partes à ſe invicem recedunt, & ſingula diameter trientem circiter adventitiæ extenſionis increſcit. Non verò ſtatuas idem de pelvi & ipſius dehiſcentiâ. Ora ſuperior figuram quaſi ellipticam reffert, tribus ſegmentis conſtantem, quorum alterum, cunei ad inſtar baſi ſuâ antrorſùm prominente, aliorum poſticas inter extremitates incluſum reperitur. Quibus datis, ſi pelvim circino percurras, certò ſcies baſim oſſis ſacri agi ad centrum hujus cavitatis, prout ſejungentur à ſe invicem oſſa pubis; itemque notabis diametri minoris incrementum ferè nullum eſſe & æquare propè *zero*, dùm è contrà tranſverſa diameter multùm ampliabitur. Cernit hoc *Roederer* : « Finge autem (inquit) oſſa diducta » eſſe, diſtantia tamen oſſis pubis à ſacro major non erit, cùm » & oſſium pubis & oſſis ſacri cum oſſibus ilîum conjunctio ſit » lateralis; ut, fibris cartilaginum elongatis, non niſi diſtantia » major, ſeu diameter longior reddatur [*b*] ». Non minùs pleno ore Deventer cujus verba ſequuntur : « Maxima apertio & pelvis » amplificatio, quâ pateat fœtui via non à ſeparatione oſſium » pubis, ſed à retroceſſu oſſis ſacri vel tolali vel quòad acumen » ejus expectanda eſt [*c*] ». Nunc immota ſacri ſupponatur baſis nec antrorſùm acta, tunc ſi pollicem unum diſtrahantur oſſa pubis, uno pollice major fit quòque pelvis circumferentia; ſed quòuſquè verò creſcet quæque diameter ? Singulam à ſingulâ diſcrepare cernes, prout ſe habet mutua ſingularum extenſio. Inferiùs laudata reſpicias experimenta quæ Matheſi, licèt in gratiam queſtionis ſolvendæ ſuperabundè, nituntur.

X I V.

Symphyſim pubis pelvibus in plurimis omni carne ſuâ denudatis

---

[*a*] Th. D. *Sigault* jàm cit.

[*b*] Elem. art. obſt. § 28, pag. 8.

[*c*] Novum lum. obſt. edit. 2ª cap. 3, pag. 18.

fecui, & poſtquàm ſacrum immotè ſtabilieram; inter oſſa cuneum uno pollice denſum inſerui. Minor diameter freti ſuperioris pelvis primæ pollices 3; major diameter pollices 5; media autem pollices 4 & lineas 10, æquabat; tunc prima omnium lineas $2 \frac{1}{2}$, ſecunda lineas $5 \frac{1}{2}$, & tertia lineas 5 increvit.

In ſecundâ pelvi minor diameter freti ſuperioris pollices $2 \frac{1}{3}$, major pollices 5, & media pollices $4 \frac{1}{4}$ erat; prima lineas 2, ſecunda lineas $5 \frac{1}{2}$, & tertia lineas 5 increvit.

In pelvi tertiâ diameter minor freti ſuprà dicti pollicem 1, & lineas 2, major diameter pollices 5, media 4 æquabat; prima increvit lineas propè 2, cæteræque lineas 5 [a].

Singulâ vice ſacro-iliacæ ſymphyſes in parte anteriori lineas 2, aut circitèr, dehiſcentes patuerunt.

Eadem iterans exquiſivi, nec ſacrum ſtabiliens, ſed tùnc baſis ipſius introrſùm dejecta eſt & harum pelvium aucta vix apparebat minor diameter.

X V.

Ex dictis ergò evincitur diductionem oſſium pubis non multùm adaugere diſtantiam eorum ad ſacrum, & proindè ſymphyſeos ſectionem non fœtui perviam & meabilem efficere pelvim; niſi cùm fortuitò hæc diſtantia lineis aliquot minor eſt naſcituri capitis minori diametro. Sed tunc quorſùm adhibeatur prælata operatio, Celeb. obſtetricantis noſtri forceps locum hujus & vicem explebit apprimè, etiamſi magis inæquales interſe diſcrepent illæ partes, ora pelvis ſcilicet & pueri caput. Caveas etiam ne deſignes quânam anguſtiâ coarctari debeat pelvis ut partus impoſſibilis cenſeatur, quamcunque enim ſtatueris, ſectio propoſita ad obicem ſuperandum nequàquàm ſatis erit. Arte peritiores uno fatentur

---

[a] Nactus eſt idem mathematicus non nulli nominis ellipticas computans plures figuras ſimiles ellipſibus pelvium ſuprà dictarum & ità admodùm pares calculos invenit, ut à meis experimentis parùmper vix diſcrepent.

ore talem anguſtiam requiri, ut obſtetricia manus nequeat intùs admitti, vel pede ſaltem infantis arrepto, extùs ire [*a*]. Diſtabat pubis à ſacro pollices 2 in muliere cui cæſareâ ſectione ſalutem conciliavit M. *Soumain* [*b*]; digitos 2 in illâ, quæ eamdem operationem paſſa fuit, peragente D. *de la Roche* [*c*]; tres digitos in eâ, quam anno 1774. Non aliâ ratione, atque proſpero admodùm ſucceſſu curavit M. *Millot*. Quò pertineret igitur ſymphyſeos ſectio in talibus pelvibus? Nùm ſatis eaſdem ampliaret ut faciliùs pertranſiret fœtus? Conferantur ad ſe invicem diametri capitis infantuli & freti ſupradicti, tunc patebit quantùm diameter minor pelvis poſt ſectionem ſymphyſeos brevior ſit diametro minori capitis. Quid plura?......

Abſre foret alienum conteſtari animalia, ſymphyſe pubis oſſium ſectâ, faciliùs parturire: nonne horum animalium pelvis ad fœturam longè prorſùs impar erat pelvi femininæ ad puerum; in caſu ubi omninò partui obeſt pelvis anguſtia?

Pronum eſt igitur concludere ſectionem ſymphyſeos oſſium pubis permeabilem non poſſe pelvim efficere, quotiès fœtûs exitui anguſtior obſtat.

Ergo in partu, propter anguſtiam pelvis, impoſſibili, ſymphyſis oſſium pubis non ſecanda?

[*a*] M. *Cel. Levret* Elem. art. obſt. 3ª edit. art. 12, § 656.
M. *Deleurie*, Tract. de part. § 819, pag. 271.
Roeder. Elem. art. obſt. § 777, pag. 271.
Devent. nov. lum. obſt. 2ª edit. p. 2ª pag. 44.

[*b*] M. Acad. Reg. Ch. t. 1, *in*-4o. de oper. cæſar. diſq. M. *Simon* 8 obſ.
(*c*) Idem, t. 2, par. 2ª diſq. M. *Simon* de eàd. op.

F I N I S.